

Győriné Luca Ágnes

ŐSISÉG TUDATFOSZTÁS ÉS A DARWINI SZÁRMAZÁSELMÉLET

Stephen Hawking tér- és időkutató szerint - logikus, mágikus nyelvünk szerint is - az elmélet csupán az elménkben létezik, semmi valóságos alapja nincsen. Hogyan lehetséges ez? Úgy, hogy adott egy gondolat (bármilyen is az alapja), s azt igyekeznek az ember mindenféle érveléssel alátámasztani, megerősíteni, bizonyítani. Gondolatainkat azonban rengeteg tényező meghatározza, befolyásolja. Charles Darwint például gyerekkorában lenyűgözték a földigiliszták, s felnőttként tanulmányt írt a földigiliszták földkéregmozgató tevékenységének jelentőségéről. Ha Darwint gyerekkorában a vakondok ejtették volna ámulatba, vajon róluk írt volna hasonló tudományos fejtegetést?

Darwin *Az ember származása* c. munkájában a következőket állapítja meg:

„...az ember valami kevésbé kifejlődött állatformától származik, s ennek a következtetésnek az alapja soha sem lesz megrendíthető..., ...alig lehet kétségbe vonni, hogy mi barbároktól származunk..., ...végre is el kell ismernünk, hogy az ember valamennyi nemes tulajdonságával..., valamint isteni szellemével... együtt testének alkotásán alacsony származásának eltörölhetetlen bélyegét viseli....”

Harc a természetben c. művében kijelenti: „...A létért való küzdelemben az lesz a győztes, amely egyednek a tulajdonságai a megélhetést könnyebbé teszik...” Ha ez igaz volna, nem vállalkoztam volna jelen írásomra, elutaztam volna nyaralni, mit sem törődve Darwinnal és a világgal. Írásomra mélytudatomból feltörő, a newtoni fizikában nem létező, lényemet szinte szétfeszítő, megállíthatatlan erő készletet.

Darwin nyomdokain elfogadott elmélette tették, hogy az erőszakosabb az életképesebb, s valóban, ami a civilizált embert illeti, könnyebb erőszakkal, fegyverrel, hazugsággal, összeesküvéssel elérni valamit, mint becsületes, kemény munkával.

Vessünk egy pillantást a XIX. századra, mely alapvetően meghatározta Darwin gondolkodásmódját! A Földgolyó újrafelosztása zajlik; a területek zömét mintegy 6 társaság bitorolja, a Föld gyarmatosítását már rég megindították, a holland és az angol Kelet-Indiai Társaság tagjai az indusok gyapotfeldolgozásának fejlett technikáját már ellopták, az ottani ipart, mátt lerombolták, Afrikában rabszolgákat vásároltak, akiket a Karib-szigeteken, Dél-, és Észak-Amerikában adtak el, s közülük kb. 50 millióan estek áldozatul. Az ipari forradalom az angol-szászok presztízsét emeli, a profitszerzést mindenek fölé helyezik, nagy erők bevetésével folyik a Föld minden kincsének gátlástalan kitermelése, kifosztása.

A XIX. században sorozatosan kerülnek elő mindenfelől leletek, melyek ősi volta rációfol mind az emberiség fiatal voltára, mind az evolúcióra.

Csupán néhány leletet szeretnék megemlíteni Michael Cremo és Richard Thomson munkájából ollózva:

- ❖ 1844. Skóciában egy 360-408 millió éves szöveget találtak.
- ❖ 1844. London Times beszámol egy 320-360 millió éves, kőbe ágyazott aranyfonalról.
- ❖ 1852. Scientific American cikke - egy Boston közeli robbantáskor lenyűgöző művészimégmunkálású, kb. 600 millió évesre becsült fémedény került elő. A földi élet a jelenleg elfogadott nézet szerint ekkor kezd kialakulni...
- ❖ 1871. Illinois (USA) -50 -410 millió éves tárgyakra bukkantak: vörösréz karika, hajóhorgonyhoz hasonló tárgy, lándzsa alakú vasfej-sze, kősípok, kerámiák
- ❖ 1889. Idaho, Nampa (USA) - 2 millió éves szobrocška kerül elő egy kútból

A XIX. századi Európában Homo sapiens csontmaradványok gyakran kerülnek elő, a tudósok többsége azonban a csontok ősi volta fel-

tételezését is elveti, a leletek zöme eltűnik, a kiállítottak a múzeumok legeldugottabb zugaiban vannak.

Chremo és Thomson megállapítja, hogy az evolúciós hipotézis láthatóan olyan privilégiummal bír, hogy minden olyan bizonyítékot, ami ellentétben áll vele, automatikusan elutasítanak.

Holott az ember szinte elképzelhetetlenül ősi voltára bizonyíték bőségesen áll rendelkezésre a folyamatosan előkerülő leleteken kívül is... A bizonyítékok nagy részét nem az előkerülő maradványokban kell keresnünk, sok terület nem is alkalmas a fosszilizálódásra.

A bizonyítékokat csodálatos ősi múltunkról magunkon hordozzuk: szinte csupasz a testünk, a szőrzet mennyisége a szőrös állatokéhoz képest elhanyagolható. A szép gyönyörködtet, egy szép emberi test látványa pozitív érzéseket, gondolatokat kelt, vajon nem a szépre vágyódás szabadította meg az embert szőrzetétől - ha rendelkezett egyáltalán jelentős szőrzettel valaha...

Miért nő az ember haja? A szépre áhítózó, a szépre fogékony ember a haját is ápolta, gondozta, s ez serkentőleg hathatott a hajhagymákra. Tudvalévő, hogy a hunok aranyporral hintették be hajukat. Népmeséink aranyhajú lánya olyan gyönyörűséges volt, hogy a Napra lehetett nézni, de órá nem. A pozitív érzések, gondolatok kifejezésre jutnak nemcsak a testen, hanem az arcon is. Népmeseformában fennmaradt őstörténeteink mindegyikében csúnya a gonosz, és gonoszsága elkövetéséhez szépnek kell álcáznia magát.

Buda Béla pedagógus szerint az ember eredendően őszinte lény. Vallom, hogy így van, s mint őszinte lény, eredendően jóindulatú is, melyet egy népdalunk szövege alá is támaszt.

*„Ha meguntál kjsangyalom szeretni,
Szabad néked másikat is keresni,
Adjon Isten szebbet, jobbat nálamnál,
Nékem pedig csak olyat, mint te voltál.”*

Azt a feltevést, hogy az ember valami fejletlen lényből alakult ki, semmi nem támasztja alá, ellenkezőleg: az ősi emberi tudás egyetemes volt, s csak az utóbbi idők tudományos felfedezései révén kezdjük ezt a tényt felismerni.

Ma már tudjuk, hogy a mitokondriális DNS kódja csak az anyától másolódik át az utódba, ráadásul 100%-ban, hibátlanul évezredek, akár évszázadokon keresztül. Ismeretes a Hold-

istenanya, Holdistennő, Nagyboldogasszony, Kisboldogasszony, Szűzanya tisztelete. Felfigyeltem arra a tényre, hogy a sumér Istenasszony jele megegyezik a kínai hold írásjegyével, ami természetes is, hiszen a nőnek egy holdciklusban egyszer, vagyis 28 naponként van peteérése; a kozmikus információ az asszony testében többek közt így jelenik meg.

Darwin megfigyelte, hogy az állatok felépítése hasonlóságot mutat, de ez a hasonlóság nem azt jelenti-e, hogy egylényegűek, s csupán szintbeli eltérések vannak?

Sermonti olasz biológus szerint: „Alig hihető, hogy véletlen és természetes kiválasztás dinoszauruszt alakítana ki egy amőbából.”

A jelenségeket vizsgálva egy szigorú rendbeli ismétlődést, periodicitást figyelhetünk meg: 7 alapszín, 7 alaphang, 7 (alap)rezgéstartomány, a Mengyelejev-féle periódusos rendszer elemei fizikai és kémiai tulajdonságainak 7-es rendszerbeli ismétlődése, bőrünk 7 rétege, a 7-es mágikus szám, mely lépten-nyomon jelen van: a hetedik testvér a táltos, népmeséink 7 nap 7 éjjele, 7-mérföldes csizmája, hetedhét országa, a hét törpe, avagy mondásunk: a hétszázát.

Teller Ede kijelentette, hogy az utóbbi 50 évben a fizika minden alaptétele megdőlt a fénysebességet kivéve. Ma már kutatási eredmények támasztják alá azt a tényt, hogy a fénysebesség vákuumban nem a legnagyobb sebesség az univerzumban, annál gyorsabb a gondolat, amint arról népmeséink be is számolnak. A gondolat az, amely képes megteremteni az anyagot alkotó állóhullámokat. A gondolat energiája a kozmikus sugárzás energiájánál is magasabb.

Mindent a tudat határoz meg, mely számunkra a három dimenzióban ölt formát.

Newton óta, mintegy 300 éve a fizikusok többsége elveti a parapszichikai jelenségeket.

Számításaink még mindig a több mint 2000 éves euklideszi síkgeometriai axiómákon alapulnak, holott Bolyai János felismerte, hogy két pont között a legrövidebb út hajlott felületen, görbült térben nem az egyenes!

Két dimenzió ismeretében nem ismerhető meg egy kettőnél több dimenziós létezés.

Ismerte-e Darwin az emberi kultúra fennmaradt kultúrtörténeti emlékei közül az emberiség csodálatos ősmúltját megörökítő mítoszok, népmesék, népballadák, népdalok formájában

túlélte bizonyítékait? Ezen ismeretek hiányában sem az ember, sem világa, (melyet ő teremt) nem ismerhető meg.

Ma már letagadhatatlan tények, tudományos eredmények ismeretében nyugodtan elvetethetjük az evolúciós elméletet, s ezzel együtt azt a feltételezést is, hogy az ember a vadaktól származik.

A kozmikus tudat állandó rendezettségére törekszik, ezért mutatnak az állatok hasonló fizikai felépítést, de még a növények is hasonlítanak felépítésükben az állatokhoz, végül is mind a növények, állatok, emberek sejtszinten működő megjelenési formák, a különbség az őket megjelenítő információ szintjében van, ezért a különböző jelenségeket (jelenlegi fogalmaink szerinti élőlényeket) hiba fejlettségi szempontból rangsorolni.

Ha figyeljük az embereket, feltűnik, milyen sok a rosszarcú, elhanyagolt fizikumú ember.

Nem véletlenül, hiszen a negatív gondolatok megjelennek az arcon, a testen, egész lényünkön; a kiválasztás rossz szagú, az illető bioenergiája (kisugárzása) rossz hatással van másokra, a negatív gondolatok kivetülnek a szűk környezetre és a nagy családra, a társadalomra is, s az visszahat az egyénre, ezért ha általánosan elfogadtatnak tudományos mezbe öltöztetett romboló elméleteket, az egészség megtörik, tudathasadás áll be. A darwini vademélet az ősi kultúrák megcsúfolása, az ősiségtudat, a tudás kiirtásának egyik tudományos eszköze. A vadaktól való származást az állati és növényi világ alsóbbrendűségét jelenti, az ember és ember közti különbségtételre feljogosító kasztrendszer, a fizikai erőfölény, az erőszak létjogosultságát hirdeti.

Mit eredményez egy téves elmélet elterjedése?

A Demokrata c. hetilap 2004. 22-i számában dr. Baranyi Károly, a Nemzeti Pedagógus Műhely vezetője a következőket jelenti ki:

„...Minden pedagógus tudja, hogy a kisgyermek hajlamos a kegyetlenségre, ezért hatalmas hibát követnek el, akik azt vallják, hogy a gyermek nyugodtan tehet, amit akar...”

Ehhez csupán azt a megjegyzést fűzném, hogy ha a pedagógus ezzel a tudattal közeledik a gyermekhez, gondolatai kivetülnek rá, így nem is számíthat sok jóra.

Aki foglalkozik gyermekekkel, annak tud-

nia kell, hogy a gyermek csodálatosan tiszta, nyitott lény, s a pozitív megnyilvánulásokra pozitívan válaszol.

Kinek használ, kinek érdeke a darwini elméletek elhíttetése? Platón: A lakoma c. művében így ír:

„...az uralkodóknak nem szolgálja érdekét, ha alárendeltjeikben nagyszerű gondolatok támadnak, erős barátságok és szövetségek keletkeznek...”

A közös pozitív múlt tudata egy közösséget összetart, szellemi érését, magasabb tudati szintre emelkedését elősegíti. A múlt nem ismerete tudatvesztést idéz elő, lelki, szellemi, és természetesen fizikai lesüllyedéshez vezet. A Föld urai így próbálják akaratauk alá hajtani az őket szolgáló tudatlan, öntudatlan tömegeket.

Szükséges, hogy mindenki újragondolja, átértékelje a létezés fogalmát, ne engedjük gondolatainkat különféle elméletek által bebetonozni, engedjük lelkünket szabadon szárnyalni, és megtapasztalhatjuk képességeink, befogadóképességünk határtalanságát. Az anyag elsődlegességének elismerése gúzsba köti gondolkodásunkat, egész lényünket. Az a csecsemő, amelyik csak tejet kap, gondoskodás nélkül nem marad életben. Sokan nem élnek túl lelki társuk elvesztését, sok hűséges állat belepusztul gazdája hiányába. A legtöbb állat fogságban nem szaporodik.

Az emberiség szellemi kincseinek feltárása szükséges feladat, azonban az is feltétlenül szükséges, hogy elhárítsuk a negatív gondolatokat, ezért tiltakozni szükséges a lélek-és szellemnyomorító elméletek, jelenségek minden formája ellen. Amennyiben nem így teszünk, nem is reménykedhetünk az élet szakralitásának visszaállításában, az aranykor újbóli eljöveteleiben. Ha nem így teszünk, marad a jelenlegi állapot, melyet Luca Anna költő így fogalmaz meg:

„...Halott vagy a születésed óta,
Halként bevetve egy hidegvízű tóba,
Zöldes jégtáblává vastagszik a tükre,
Tompá üvegtábla rád borul örökre.”

Hampó József

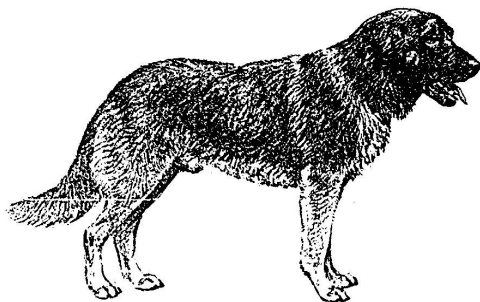
ŐSI KUTYAJAJTÁK

A KAUKÁZUSI JUHÁSZKUTYA EREDETE

Azt már tudjuk Badiny Jós Ferenc kutatásaiból, hogy a puli és a kuvasz ősi mezopotámiai kutyaafajta. A kuvasz szó a kutya megjelölésére már a manysi nyelvben is szerepel és a maya szókinszben is fellelhető.

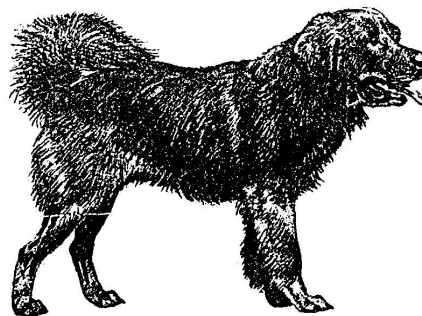
Európában ismeretes egy hosszúszőrű lehajló fülű, lompos farkú, nagytestű kutyaafajta, amely tájjelleg szerint kapta a nevét. Így például ismerjük a sárhegyi, a naphegyi kutyaakat, amelyeket kutyaalexikonok szerb kutyaafajtának írnak le. Tudjuk, hogy a sár szó ősi mezopotámiai fogalom, fényes, sárga, Nap jelentése van (erről Pataki Tamás már beszélt a konferencián). Tehát a Naphegy ősi szakrális hely, mely érdekes módon a magyar nyelv nagyon régi, mezopotámiai emlékét őrizte meg itt, Közép-Európában Horvát területen. A kutya erről a szent hegyről kapta nevét és valahányszor kiejtjük a nevét, mindig a magyar ősnelv mezopotámiai emlékeit idézzük általa.

Másik hasonló küllemű, de kevésbé sárgás szőrű, inkább ordas szürke kutya a kaukázusi juhász kutya. A színéről annyit mondanék el, amit a Bakay Kornél professzor könyvéből tudunk, hogy a Kaukázus vidékének jellegzetes röttes, drappos, zöldes színárnyalata van. Az Őstörténetünk régészeti forrásai c. két kötetes művének első kötete egy képet ad a Kaukázusról, ahol a színek gyönyörűen kibontakoznak, s ha jól elmerengünk a képen megértjük, hogy miért viseli a kaukázusi juhász kutya ezt a különleges, ordas árnyalt színt. Mert azonosult a Kaukázus színeivel.

KAUKÁZUSI JUHÁSZKUTYA

A kinológusok szerint mindkét kutya őse a tibeti dog. Ennek a kutyának ma élő változata a tibeai masztiff. Kinézésre hasonlít a kaukázusi juhász kutyára, azzal a különbséggel, hogy fekete sárga a színezete. Az ősi tibeti dog egyszínű fekete volt.

TIBETI DOG

Hogy hogyan alakultak ki a különböző kutyaafajták, ezt meg kell vitatnunk, Keveredéssel jöttek-e létre vagy minden nagyobb területnek megvoltak a saját kutyaafajtái. A keveredés ellen szól az a tény, hogy a kutyák viszonylag szabadon éltek és élnek ma is, különösebben ma sem ügyel senki arra, hogy pl. a kóbor kutyák összevissza ne keveredjenek, s érdekes módon mégsem teszik ezt. Néha akad egy-egy kiváló kevert egyed, aztán a továbbiakban mégis a stabil fajták élnek és szaporodnak.

Ezeknek a kutyáknak a stabil tiszta faj maradandósága megmutatkozik a kaukázusi és a sárhegyi kutyák rendkívüli intelligens magatartásában. Az egyszerű pásztornépek nyilvánvalóan arra nevelik a kutyákat, ami a kutyák pásztorfeladata. A kaukázusi juhász kutya tulajdonképpen nem terelő kutya. Terelésre a pulihoz hasonló, kisebb termetű kutyákat használnak ma is a Kaukázusban. A nagy testű pásztorkutya feladata a nyáj összetartása és védelmezése a ragadozók és a rablók ellen. 40-50 kg-os súlyuk, rendkívüli erejük képessé tette őket még a medvével való megbirkózásra is. A régi pásztoremberek szigorúan szelektálták kutyáikat. Csak a szívósakat, az életrevalókat tartották meg az almokon. Ennek következtében maradtak ilyen

kiválóak a jelenlegi kaukázusi kutyák is. A városi ember számára védőtárs és barát a kaukázusi juhászkutya. Portáját és gazdáját is vehemensen védelmezi. Nagy mozgásigénye van, és érdekes módon imádja a vizet, kitarató úszó. Vízzimentésre is alkalmas.

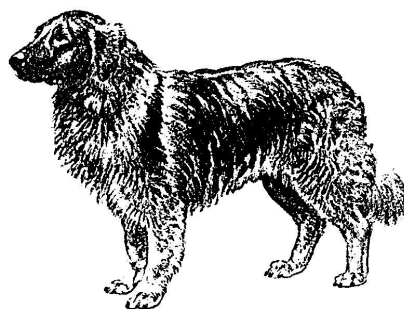

Kutyát vezető szolga
Terrakotta. (London, Brit. Múzeum)

A kaukázusi juhászkutya származásához annyit tudnánk hozzáfűzni, hogy nem föltétlenül a tibeti dogban keresendő az őse. Ásatások alkalmával találtak olyan kővésetet, ahol jól látszik a nagytestű juhászkutyák minden jellegzetes ismérve: a lelógó fül, hosszú szőr, felfelé kunkorodó farkok. A mezopotámiai kutya farka vastag, tömör, nem olyan lompos, mint a kaukázusi juhászé.

Feltételezzük tehát, hogy mind a tibeti dog, mind a kaukázusi juhászkutya, mind a sárhegyi kutya őse az ősi, mezopotámiai dogszerű kutyában keresendő. A lompos farkuk és a hosszú szőrük talán a kaukázusi farkas-őseikre utalnak.

A kaukázusi juhászkutya a kézikönyvek szerint orosz kutyafajta. Azért nevezik így, mert a Kaukázus jelenleg Oroszország területén fekszik és ez a kutya ott honos. Ez a megnevezés nem állja meg a helyét. Mind a kaukázusi juhászkutya, mind a sárhegyi egy családhoz tartozik, ahhoz, amely a világ legősibb kutyáit mondhatja magáénak, vagyis magyar kutyafajta mindkettő, mint a puli és a kuvasz. A kinológiai szakkönyveket ennek alapján időszerű lenne felülbírálni.

SARPLANINAI JUHÁSZKUTYA

Siklósi András

ÁRPÁD A MAGYAROK LEGFÉNYESEBB CSILLAGA

- Elhangzott 2004. június 20-án, a budapesti Árpád-ünnepségen -

Árpád, a szakrális nagyfejedelem kivételes, egyedülálló személyisége a magyarok törtéelmében. Sajnos az ismert elhallgatások és hamisítások okán korántsem szerepel olyan súllyal a jelenkori nemzet kollektív tudatában, mint amilyen kiemelkedő eredményei folytán megilletné. Ma inkább Szent Istvánt tolták előtérbe egyes politikai és egyházi körök - részben Árpád tagadhatatlan érdemeit is ráruházva! -, pedig az ő glóriája igencsak halványan pislákol az Árpádé mellett. Anélkül, hogy itt és most Istvánt leminősítsen, meg kell állapítanunk, hogy nevéhez számos kifogásolható negatívum is fűződik, éppen ezért sohasem lehet a magyar-

ság olyan egyetemesen elfogadott nagysága, mint Árpád apánk. (Gondoljunk csak sokat kárhóztatott vaskezű térítésére, pl. **Tonuzoba**, **Koppány** és mások brutális lemészárlására vagy megkínzására, valamint a német, olasz, francia és egyéb külhoni papok, lovagok, hűbérurak behívására és vezető pozíciókba helyezésére, a saját vérei rovására, ill. a Vérszerződés parancsainak áthágására. Ennek következménye lett a magyarság ősi hitének kiirtása, a rovás emlékek s a „pogány” legendák, mítoszok megsemmisítése; és az idegenuralom révén ekkor kezdődött népünk mindmáig tartó sorvadása, hanyatlása, belső elbizonytalanodása. Persze azt